

בדא יפקון מגלוֹתא ברהמַטָּה בספר הזוהר הזה נצא מן הגלות בהרמַטָּה

סדר האדרא-י"ג מדות לתניא האלקוי רבי שמעון בר יהאי ז"ע"א

לימדו בכל יום מהחברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסייע את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

תפילה קארה לאומורה קדם ללימודו:

לשם ייחוד קורשא בריך הוא ושבינתייה, ברחיליו
ורחימינו, ורחימנו ורחילנו, ליחדא שם יו"ד ק"י
בנואו ק"י לאקמא שכיניתה מעפרא, ולעלוי
שכנית עוזנו אם הבנים שמחה, על קדי זהוא
טמייר וגעלים בשם כל ישראל. בריני מקשר
עצמי בלמוד הקדוש זהה לנשימת כל התנאים
הצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש וכבראשם
הטהא האלקי רבינו שמעון בר יהאי ורב אלעזר
כנו, למפני שמנו באחבה לעשות נחת רוח לייצרנו
ולעשנות רצון בוראנו, ובהדרין ספריא ספר הזוהר,
יפקוון ישראל מן גלותא ברהמִי. בראה אל עבדיך
פעלה ותדריך על בנייכם.

ויהי נعم אדני אלהינו עליינו ומעשנה ידינו כוננה
עלינו ומישחה ידינו כוננה. [ב' פעמים], (סוד ה')

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללימוד דף זהה
ומצטרף ל- 250,000 לומדי הזוהר הקדוש
נחשב כאלו אתה מסיים

את כל הספר הזהר!!!

על אף כל ארכמו"ר, ראש ישיבה, רב העיר, רב
שכינה, רב בית מדרש, מגיד שיעור של דף
היום, מלמד, יקח ביחסבון איזה נחת רוח
היא יכול לעשות להקב"ה, ולהצליח את עם
ישראל מכל הארות בלבד זוהר הקדוש
דף היומי דקה אתה עם האפור.

נסא איטין "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

גولي הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי
(שירות לדפוס) והוא שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינוך

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

טל: 0527651911

www.ha-zohar.info

580454064

סואלה אודולה שזקרא תקוין זה מדוי יום: יומם מזלו, יצליה בכל רצויו, שלום בית, זיווגים הגאים, זוכה לשלפוע רוחני
ואטמי, זוכה ליראת שמים, זוכה ומתכוון רוחו ונשמהתו, כחוות הטעמה מתרחקים מפניהם, כל אויביו יפלל תחתיו, לא יראה
מייתת בנו, ינצל מעניש הגלולים, זוכה לאירועות ימים ושנים, זוכה לעולם הבא, ועל ידו תתקרבות האוללה ברוחמים
גדולים.

(סוד ה')

הרוֹצָח לְזֹכֶת לְאַרְחָת הַרְשָׁבָי בְּבֵיתוּ יַלְמֵד זֹהֶר הַקָּדוֹשׁ הַרְשָׁבָי וַיַּעֲשֵׂב אַתָּנוּ בְּלֹמְדָנוּ תּוֹרָתָנוּ

כתב הפקבל הקדוש רבי אברם אולאי ז"ע א זקנו של החיד"א, בשם המקובל הרב אברם גלאנטי ז"ע, בספרו "אור
התקפה" על ה"אדרא דמשכנא" (דף עב), זה לשון קדשו: "אפיקו עוד היום, אחר שנפטר רשב"י מבניינו, כל זמן
שאנו עוסקים בדברי האדרא, אתעטר" - בא רבי שמיעון מעתר במלך בעטרותיו בראש, וישב בגונו", עכל"ק. ובודאי
כאמור יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלו ותעשה בקשתו.

דריקנא, ותליין בשקוולא עד טבורה. תקונא תשיעאה. מתחער
ומתחערבן שעריך דיקנא, עם אינון שעריך דתליין בשקוולא, (תליין)
ולא נפקי דא מן דא. תקונא עשראה. (מתהערב) נחתין שעריך
תחوت דיקנא. וחיפוי בגרונא תחות דיקנא. תקונא חד סר. דלא
נפקין נימא מן נימא, ומתחערן בשיעורא שלים. תקונא תריסר.
דלא תליין שעריך על פומה, ופומא אתחfine מכל סטרוי. ויין
שעריך סחור סחור ליה. תקונא תליסר. דתליין שעון בתחות
דיקנא, מפאן ומפאן, בקנא יהה, בקרא שפירא. מחייבין עד
טבורה. לא אתחיזי (ס"א לאתחזהה) מכל אנטיפרואה דבוסמא, בר
איןון תפוחין שפירין חורין, דמפקין חין לעלמא, ומחייבין חדו
לזעיר אfine.

בתליסר תקונין אלין, נגידין ונפקין תליסר מבועין דמשח רבות,
ונגדיין לכל אינון דלטטה. ונחרין בההוא משחא.
ומشيخין מההוא משחא, דבחליסר תקונין אלין. בחליסר תקונין
אלין אתרשים דיקנא יקראי, סטיקאה דכלא, דעתיק דעתיקין.
מתרי תפוחין שפירין דאנפוי, נהירין אנטפוי דזעיר אנטפין, וכל
חיזור (ס"א חיזור) ושישן דاشטיכון לתטא, נהירין וממלחטין
מההוא נהזרא דלעילא. תקונין תליסר אלין, אשתקחו בדיקנא,
ובשלימות דיקנא בתקונין, אתקרי בר נש נאמן. לכל דחמי
דיקניה, חלי ביה מהימנותא. תאנא בצעינותו דספרא, תליסר
תקונין אלין דתליין בדיקנא יקראי, בשבעאה (מנהו) משחכתי
בעלמא, ומתחתמי בחליסר פרעוי דרוחמי. ומאנ דאוושיט ידיה
לאומאה, במאן דאוumi בחליסר תקונין דיקנא. היא באrik אfine.
בזעיר אfine בכמה. אמר לרבי יצחק, קום בקיומך, וסלסל
בסלסל דתקונא דמלכא (ס"א בדיקנא) קידישא הייך יתקונון (זהר
ובדבר פ' נשא דף קל עב).

כם רבי יצחק, פתח ואמר, (מיכה ז) מי אל כמוש נושא עוז וגוי, יושב
ירחמננו וגוי, תנתן אמת לייעקב וגוי. מאנא, תליסר מכילין
אתחיזון הכא, וכלהו נפקין מתlisר מבועין דמשח רבות דתיכונין
(דף עב) דיקנא קידישא, עתיקא דעתיקין. טמירה דעתירין. תנא,
תקונא דדיקנא טמיר וסתים, טמיר ולא טmir. סתים ולא סתים.
בתקונינו ידיע ולא ידיע.

פתח רבי שמיעון ואמר, ווי מאן דאוושיט יdoi בדיקנא יקירה
עלאה, דסבא קידישא, טמירה וסתימה (נא טמי וסתים) מכל
דיקנא דהיא תושבחתא. דיקנא דסתיים ותיקר מכל תקונוי.
דיקנא דלא ידען עלאי ותפאי. דיקנא דהיא תושבחתא לכל
תושבחין. דיקנא דלא היי בר נש נביאה וקידישא דיקרב למחמי
לייה. דיקנא דהיא פלייא בשערוי עד טבורה דלבא. חנורא בטלגא
יקירה דיקירין. טמירה דעתירין. מהימנותא דמהימנותא דכלא.
פאנא, בצעינותו דכלא, נפיק מאודני, ונחית סוחרניה דפומה
דיקנא מהימנותא דכלא, אנטיפרואה דטירניה. בתקרובתא (ס"ג) דבוסמא טבא,
קידישא, ונחית וסליק ותפאי, בתקרובתא (ס"ג) דבוסמא טבא,
חנורא דיקירא (ס"א בדיקנה). ונחית (ס"א חזרה יקירה דזקינה נחית)
בשקולא, ותפאי עד טבורה. הוא דיקנא יקירה, מהימנותא שלימא,
דגנין ביה י"ג נביין, מבועין דמשח רבות טבא, בטלת עשר
תקונין מתקונא.

תקונא קדמאות. מתקון שערא מלעילא, ושהרי מההוא תקונא
דשער רישיה, דסליק בתקונוי לעילא מאודני, ונחית
מקמי פתחא דאודני, בחד חוטא בשקוולא טבא, עד רישא
דפומה. - תקונא תנינא. מתקון שערא מרישא דפומה, (טסיק)
עד רישא אחרא דפומה, בתקונא שקל. - תקונא תליתאה.
מאמעיטה דתחות (ס"א דהאי) חוטמא, מתחות פרין נוקבין, נפיק
חד אורחא, ושורא אתחפס ביהוא ארחה, ומלייא מהאי גיסא,
ומהאי גיסא שערא, מתקונא שלים סוחרניה דההוא אורחא. -
תקונא רבעיה. מתקון שערא (ונחית) תחות פומה, מרישא חדא
לרישא חדא, בתקונא שלים. - תקונא חמישאה. תחות פומה
נפיק ארכא אחרא, בשקוולא דארחא דלעילא, ואילן תрин ארכין
רשימין על פומה, מפאן מפאן. תקונא שתיתאה. מתקון שערא,
וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומה. ותפאי תקרובתא
דבוסמא טבא, עד רישא דפומה דלעילא. ונחית שערא לרישא
דפתחא דאורחאפתא דפומה. תקונא שביראה. פסיק שערא,
ואתחיזון פרין תפוחין, בתקרובתא דבוסמא טבא, שפירן ויין
למחזוי. ביגניהון אתקייםים עלמא, חדא הוא דכתיב, (משלי ט) באור
פנוי מלך חיים. תקונא חמינאה. נפיק חד חוטא דשערי סוחרני

רוצzo, למדזו והפיצו את האדרא הקדוש יומם ולילה

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מכאן שhabor הזהר היה עתיד להיות גנוו וכיו' עד شبוכו הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה למתהונם. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תפלא הארץ דעה בסבתו אשר זו תהיה סבה קרויה לביאתו, וזה שאמר וברגינה "ושבקם איש אל אחיזתו" וכו', כדי شبוכות זה יגאלו ישראל, בשם שלג וגלו יישראל ממצרים עד שהצורך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאלה העתידה לא יהיה הגאלה עד שייענו לתוספת הקדשה זו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (שיח).

עוזד אמר אלהו זכרונו לברכה לרבי שמואן: בהאי ספר הזמר יתפרקון מון גלוותא כד אטגלאיא בזרא בתנראה. (זהה במדרב' קאדי) לשון משה רבינו לרבי שמואן. והמשכילים זיהיו כזמר הרקיע בהאי חבורא דילך זראי'ו ספר הזמר באילין לא צעריך נס'ין - רצחה לומר, כי הלומד בספר הזמר לא יסבל חבל משיח ובגון דישראאל עתידין למיטעם מאילנא דמי' דא הוא ספר הזמר יפקון ביה מגלוותא ברוחמי. תורת הסוד נועצה להתגלות וללפיד את קרבנים בדור האחרון למען הקינו את העולם לקראות תורתנו של משיח והגאה שלמה.

שמחת הרשכ"י עם לומדי האhor הקדוש

ה יומי של האדרא בצבא, ואחר כך, לזכרו כל נשות ישראל, שזה התקנון [מנחת הזיהה] כי הלמוד המועט הזה תר מהקרבתם כל אילן נביות בזמן שבית קארזין). על כן כל אדמור'ר, ראש ישיבה, בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, זה נתת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, אבל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דף היומי נתקה, כל עם ישראל יכנסו בתבנת נח, וינצלו מושפטם הזיהה, המהרח"ו, והרמח"ל זי"ע, אור הזיהה.

יב' ר' : המארגן שלימדו דקה אחת דף זהר ביום, מקבל שכר
כגנד כלם וכגנד כל היהודים! כשהנה מקדיש דקה בלבד
ללמוד דף זהר ומוציאר ל- 250,000 לומדי זהר הקדוש נחشب
באלו אףה מסיסים 250,000 פעמים כל ספר הזהר!!! – ויתקבלו
תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת
שמע הוא למוד זהר כל יום (תקיו"ז מז), וחוכה לך רב הגאותה
ברוחמים (ומר חזק כד). רבינו שמואן בר יוחאי הקדוש אומר, דמי
שלא למד תורה אמר להם סודות התורה טוב לו שלא נברא
רבבאל זה אין אדם יודע אלהותינו יתפרק, ויראותו ואהבתו,
עבדתו. (גיטין הפלח גפ"ה). זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) ובאים
ההלווא שלו נמצאת נשמהתו עם כל אחד ואחד, בואו כלנו
נעשרה רצונו, ונלמד תורהנו, (גיטין ט). והרשב"י ע"ה ימליץ עלינו
רכות, וכך תעלת תפלהינו לרצון לפני הקדוש ברוך הוא. (או הוזהר

אדמורי' חב"ד והזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת לו שהיא מבין אפילו הכי הוא סגולה.

לימוד בזוהר החדש מסיר טמطم הלב.

(מחאה ושוררים לרוגול החמייה)

יהודים יקרים: בואו לעזרת ה' בגבורים, למען הקיים השכינה
הקדושה מעפרא, ולזכות שחרשבי' הקדוש ידור
בינייננו. אנו רוצים בדחיפות להציג מילויינו עתקים של דף הזהר
היום, מתיקון י"ג מאדרא ורבה, המעוגן להשתתף ולזוכות
לזכויות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתה" טל:
0527-651911. ליזבי הרובים ולחלוקה בחנום.

ב. קב'שת התורים: כל אחד מישראל שילמד/יקרא, לכל הפחות פעם אחת, הדר וזוהר הזה במצוון ובבי שמעון בר יוחאי ז"ע"א, [וככל אחד במקומו]. כל אחד ואחד מהלומדים מקבל את השכר והזכויות של כל החci מל"וין לו מידי דף הזוהר בל"ג בעומר (שדי"ח, וועוד). זמן למוד הדר הוא דקה. בשבת קודש למד 5 פ"עמים: זכור: ליום שעה זהה בשבת = שווה מאה מיליון שנה תורה הנגלה!! אם כן ליום 5 דקות זהה בשבת = מאה מיליון חדשים תורה הנגלה (פסא מל"ה, קרי"ח הטוב, אונרכות צדיקים, אבותות דר' נתן), ועוד כפול 1000 הם מוצאי הרובים הסועדים את השכינה ונקראים שרי נפתלי (מדור שיה"ש פ"ח, זהר חי' ק"כ), ובמנין עוד כפול אלף (זהר יק וצא), ובמיוחד עוד כפול אלף (תיזוז. הרש), והכפל כפול חci מל"וין לו מידי דף הזוהר, יוצא 50 קנודריליוון חדים תורה למדוד פשט, ולפי הbaum"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קנודריליוון מכפיל את עצמו לכל אחד ואחד מהלומדים, ככלומר, כפול 50 קנודריליוון ש"הו א (במל"ם) 37 ספטיליארד 500 ספטיליאון בחדים. [ראו כח]

קָרְיָאָה קָדוֹשָׁה לְאַחֲנִינָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָנוּ חֹסֶן עַל הַשְׁכִּינָה
הַפָּדוֹשָׁה הַגָּמָצָה בְּגָלוֹתָה. וְהַקָּדִישׁוֹ דָּקָה אֶחָם אַחֲרֵי כָּל

אדמורי' חב"ד והזוהר

רבי טניאור זלמן מלעדי האדרמור'ז הוקן "בעל החנויות"
שמעתי מהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדרמור'ז הוקן נבג"מ
סגולה למחשבות זרות בעת התפללה הוא ג' דרכים וכו',
וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה עפ"י דלא ידע Mai קאמר,
ולכן כיוון שה' דברים אלו אינם צרכי כוונה, לכן מועילים לטהר
המחשבות ורות. (ט' מג'ל טע. מאפרדי ז"ח מאפרדי חכ"ב. ע' תכ"ז)

הപצת הקבלה בארץות אשכנז נזקפת לזכותה של יהדות ספרד. ודברי הרבי, שהובאו בהערה ו' של הפרק הבא, שהספרדים קדמו לאשכנזים בתורת הסוד

כבוד קדושת אadm'ר שליט'א:

לימוד פנימיות התורה שיק לכל בני ישראל הן אשכנזים והן ספרדים. בוגנע לאשכנזים הרי הגרא, מגדולי האשכנזים כותב בפירושו למשלי (פרק ב' פסוק ט. ונחתט את דברי הגרא מיליה: "כי כאשר יבין הסוד על בורי, יהיה לו הכל אצל על בורי: פשט ורמז. אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט איןו בורי בדיו", עד כאן לשון הדרוש וסוד). הגאנן מילנא.

בהמשך היחידות הזאת בקשר הרובנים הראשיים מהרבי ברכה "שלא נכשל בדבר הלכה". והרבי ענה להם על פי דברי הגרא, שרק אם לומדים פנימיות התורה רק "או בטוחים שיצלחו לכונן לאמיתתה של תורה ב涅גלה דתורה, הן יורה יורה" והן "ידין ידין" וכפי שהוזכר לעיל מפירוש הגרא"א [שהעתקנו כאן], ("בעל החכמה" עמוד 220) שמי שלא למד חכמת הנסתור אי אפשר שידע דין לאמיתתו! ובדורו של אחריו הדפיס תלמידו המובהק ר' חיים מולוז'ין את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה [...] ובוגנע בספרדים [...].

ונמציא שהלימוד דפנימיות התורה שיק לכל החוגים של בני ישראל, הן אשכנזים והן ספרדים [...] מכין שהחצטיינותם של הספרדים בלימוד הסוד זוכות ראשונים ששמורה להם בזה אינה שוללת או מבטלת, חילילה, את חובת הלימוד הזה מאחינו האשכנזים; שכן תועלת עצומה יש בלימוד זה, וכדברי הגרא"א שהרבי מצטט (העתקנו אותו לעיל בהערה 9).

ודבר נוסף: זוהי הדרך הנכונה לבטל את המחייבות ולהבר בין אשכנזים וספרדים. בספרדים היו רגילים בלימוד הקבלה יותר מאשר האשכנזים, ולכן צריך לבטל מחייב זה [...] ("בעל החכמה" עמודים 208-209).

הרובנים הראשיים בארץ הקודש

רב אברהם הכהן שפירא והרב מרדכי אליו
אור ליום ב' פרשת ויצא, ב' דראש חדש כסלו התש"ד (העתק מספר שיח שפירי קודש עמוד 424 והלאה)

כ"ק אadm'ר שליט'א:

בහמשך להזכיר אורות הארץ"ל – ישנו עניין מיוחד שנתחדש בזמנו של הארץ"ל בוגנע ללימוד אשכנזים פנימיות התורה: בדורות הראשונים הייתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים כי אם לייחדי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של הארץ"ל נשנה מצב זה, "כמו"ש הארץ"ל דడוקא בדורות אלו האחرونים מותר ומצווה לגלוות זאת החכמה" (אגה"ק ס"ו) וכמפורש בזוהר (ח"א קה, א) שלפני ימות המשיח יהיה הגילוי דפנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשנית מאה שנים לשתייתה יתפתחן תרעוי דחכמתא לעילא כו' וסימנק בשנת שיש מאות שנה לחזי נח גור' נבקעו כל מעינותיהם רבה גור'" (מכ ז, יא. וראה שיחת ש"פ בהוב' תשמ"ג ס"ז), ובהמשך העניין שם (קה, א): "כך יהא קרייב ליום משיחא אפיקו רבי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'".

הלוּמֵד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בכוֹשָׁה. (זוהר פרשת ושב דף גפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה בבענ"ל התניא פרשת צו):

"ג' דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסוק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארץ, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמרת."

צמח צדק האadm'ר השלישי בשולשלת חב"ד
חבר גם את הספר "ביאורי הזוהר" וכן ביאור אמרת הזוהר

הרבי "צמח צדק" אמר פעמי' ביחסות: לימוד הזוהר מרומם את הנפש. לימוד המדרש מעורר את הלב ואמרית תהלים בכבci ודמיות "שותפה את הכליה".

(פ"ט בטבת; ס' חגיגי ומונדי ישראל שע"ר ר. זמיר, וכן נדפס בס' שיחות לנוער כ"ד תשכ"ו - תשכ"ח)

הadm'ר מלובאוייטש האadm'ר האחרון בשולשלת חב"ד
הוראותיו האחרונות של כ"ק adm'ר שליט'א באקשר לכינוסי הילדים, לימוד הזוהר וכו' מוכחים למלחה מכל צל של ספק, על גודל השעה בה אנו נמצאים, ולכן דוקא ברגעים גדולים אלו, מוטלת החובה של כולנו – לא יצא מהכלל להתגיים במרץ למצעיו הק', של כ"ק adm'ר שליט'א...
(עלון כפר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דבר המערכות)

עשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתך אני
סובר ומצווה לכלם שלימדו וייהגו בספר הזוהר.

כ"ק מון adm'ר מלובאוייטש

הרבי שאל הראשון לציוון הגאנן הרב מרדכי אליו, האם בארץ הקודש לומדים זוהר, ענה לו, רק הספרדים לומדים זוהר תמידים כסדרן, אמר לו הרבי מה האפליה, הרי ספר הזוהר גם לאשכנזים ניתנה, ובודאי שהאשכנזים גם כן צריכים למדוד ספר הזוהר, ואמר לו הרבי, כשהתגידי לארץ ישראל (בשנת תשמ"ד) העשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתך אני סובר ומצווה לכלם שלימדו וייהגו בספר הזוהר.

זה דבר הפגישה אצל הרבי מלובאוייטש המובה בספר "הרבי ויהודות ספרד": החיבור של אשכנזים וספרדים:

"מדברים רבות על הצורך לבטל את המחייבות שבין ספרדים לאשכנזים וכו'". – בשנת תשד"מ ביקרו אצל הרבי שני הרובנים הראשיים, האשכנזי והספרדי – מיד אחרי בחירותם לתפקיד (רב אברהם שפירא הכהן והרב מרדכי אליו, שייחיו ויארכיו ימיים [זצ"ל]) בין היתר, נסבה השיחה על לימוד תורה הסוד ועל ביטול המחייבות שבין אשכנזים לספרדים.
להלן נעותק את רישימת הדברים מתוך הספר "בעל החכמה":

רב שפירא שליט'א:

לימוד הקבלה היה נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדייל האשכנזים שבאו לארץ ישראל קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים (בשער "שורשי החסידות" נטען את דברי הרבי הרוי"צ שהמפניים הראשוניים של תורה הסוד בארץ הספרדים, שהגיאו לשם בעקבות גירוש ספרד. ולפי זה הן גדייל האשכנזים שבאו לארץ ישראל" והן

יכולו להרבות ולהפיץ את לימוד פנימיות התורה אצל כל בניי מכל החוגים, ובפרט כאשר מדבר אודות תלמידים – שהרי התלמיד אין יכול לדעת מה עושה רבו בחדרי חדרים, ולכן, ולכל זמן שהتلמיד אין יודע שרבו לומד פנימיות התורה – הרי לא יתחייב ללימוד פנימיות התורה בעצמו.

הרבר שפירא:

אבן, אחד מראשי ישיבת "מיר" אמר פעמיים שאילו "אכשווידרא" והוא שומעים לו – היה קובל בשישיבות שיעור ללימוד קבלה, והסביר את דבריו, שבדורות שלפניינו, כאשר היו ממשיכים לעסוק בלימוד התורה גם לאחר סיום הלימוד בישיבה, הייתה אפשרות להשאיר את לימוד הקבלה לשנים שלאחרי הלימוד בישיבה; אבל כיוון נשנה המצב לדאובנו, ואם לא ילמדו קבלה בישיבות – מי יודע אם ילמדו בכלל את חלק הקבלה שבתורה.

ובמו כן ישנים גם כמה מכתבים של הרבי קוק ז"ל, שבהם מוזהיר בדברים קשים אודות ההכחלה והצורך בלימוד הקבלה, שלווי זאת אי אפשר למדוד תורה לאמתתה, וכותב שעיין' מעכבים את הגאולה כו'.

כך אדמור'ר שליט"א:

אם דבריו היו מתקנים – לא היה מקום לפגישה שלנו בחוץ לאرض, כי היינו כבר כולם בארץ הקודש, ביחד עם משיח צדקנו!

הרבר אלהו:

ברצוני לבשר לכבודו אודות ללימוד הקבלה אצלנו – הספרדים: יש לנו בירושלים עיה"ק כמה ישיבות שבהם לומדים נסתר דתורה בלילהishi ובנינים ובחורים צערירים מתקברים יהדי למדוד בספרו של מורי ורבי ע"ה – "כרם שלמה" (פירוש על עץ חיים), וועסקים בלימוד זה עד הוצאות הלילה, וישנם שמחהלים למדוד בשעה שתים לאחר הוצאה עד נז החמה, ישנים ישיבה של מקובלים (בית א-ל) שבה לומדים קבלה בכל יום אחר הצהרים, ומתחפלים מתוך סידור שישם בו כוונות הרשות!

כך אדמור'ר שליט"א:

ראי ונכוון לפרסם גם מחוץ לכתלי בית המדרש.

הרבר אלהו:

בן, ישנים מודעות על כך, וכל הדוצה יכול לבוא להשתתף בלימוד זה – לימוד של נסתר דתורה בנטלה (בגלאי), לא רק בסתר.

הרבר שפירא:

לימוד הקבלה hei נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל – קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים.

כך אדמור'ר שליט"א:

לימוד פנימיות התורה שייך לכל בניי הן אשכנזים והן ספרדים:

זאת ועוד: הלימוד פנימיות התורה מקרב את הגאולה – מבואר בזוהר (ח"ג כד, ב - ברע"מ. הובא ונתנו באג"ק שם) "ובגין דעתךין ישראל למתעם מאילנא דחיי, דאיו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברוחמים" (כ"ה באג"ק שם [ברוחמים] ובזוהר שם: ברוחם).

ובידוע מ"ש הרח"ז בהקדמותו לשער ההקדמות (נדפסה גם בקובע' עץ החיים לכ"ק אדמור'ז [מהוושב] נ"ע 61 ואילך) אודות גדול הנחיצות בלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד פנימיות התורה היא הסיבה היחידה לאירועים קץ הגלוות! ואם דברים אלו נכתבו בזמןו של הרח"ז – הרי עאכ"כ כאשר נמצאים בימים אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחרי הרח"ז, ורואים שע"בר קוצר כליה קיין ואנחנו לא נושענו" (ל' הכתוב - ירמי' ח. כ, הרי בודאי שהסיבה היחידה לכך היא – החסרון בלימוד פנימיות התורה).

בל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלוות – נתקיימו כבר, ולדוגמא – הסימנים בעניינים בלתי-רצויים שבסוף מסכת סוטה, "חווצפה יסגי.. נערם פנוי זקנים ילכינו... בת כמה באמה כ"ר" – עניינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של "הידור דהידור"! [חס וחיללה ללמד היפך הזכות על בניי, אבל, לדאובנו, כך הם פניו הדברים!] וכךמו כן הסימן ד"מלכיות מתגרות אלו באלו" [ועל זה אמרו חז"ל (ב"ד פמ"ב, ז) "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח"] – כפי שרואים בתקופה הכ"י אחרונה: וכן בנוגע לסתומים בעניינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (חו"ק אל לו, ח) ואתם הרי ישראל ענפיכם תנתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגוי", כתשתתן ארץ ישראל פרוי' בעין יפה, או יקרוב הקץ כ"ו" (סנהדרון צח, א ובפרש"ץ), הסימן היהודי שלדאובנו לא נתקיים עדין הוא – מאמר הזוהר (הנ"ל) ש"כך יהא קרייב ליום משיחא אפילו רבוי דעת מא זמניין לאשכחא טמירין דחכמתא!" ובאמור – אם הרח"ז כתוב בנוגע לזמןו שהסיבה היחידה לאירועים הגלוות היא העדר הלימוד פנימיות התורה, הרי עאכ"כ שכן הוא עתה – ארבע מאות שנה לאחרי זה! ולבן, דרישת השעה היא – שני הרכנים הראשיים יצאו יהדי ב"קול קורא" לעורר ולהלהיב את לבבות אחינו בני ישראל בכל מקום שהם אודות הצורן והנחיצות היכי גודלה בלימוד פנימיות התורה, ולפרסם זאת בפרסום היכי גדול. ואחר יפרסמו "קול קורא" כזה, בדברים נלהבים, בדרבי נועם ובדרבי שלום – בודאי יפעלו הדברים את פועליהם.

הרבר שפירא:

ישנים ביום יהודים שלומדים נסתר דתורה ב"נסתר" – באופן שאף א' לא ידע מזה, וכמו כן ישנים קבוצות שמחכנסות מיד' שכוע (ביליל שיש) כדי למדוד פנימיות התורה, אלא שעוזרים זאת בציינעה ובהחבא, ומשתדלים שהדבר לא יתרפסם וככ'.

אדמור'ר שליט"א:

שםח הנני לשם על כך, והלאי יתרבו קבוצות כאלה, אבל – צריכים להשתדל לפרסם ולגלות את הדברים, כי רק עי"ז

בתורה, כאמור (זהב קסא, ררב) "אסתכל באורייתא וברא עלמא" – צרייכים לכל בראש לבטל את המהיצות שבין ספרדים לאשכנזים בוגע ללימוד התורה: כפי שאמר מר היו הספרדים רגילים יותר בלימוד הקבלה מאשר האשכנזים, ולכן צרייכים לבטל מהיצה של אחריו – הופיע תלמידו המובהק, ר' חיים מולוזין, את ספרו "נפש החיים" שבו כוח מספרי קבלה. וכמו כן ידוע שאחרים מהתלמידי הגרא עסקו גם בלימוד הקבלה [אבל נראה ההזירם הם את תלמידיהם שלימוד זה שיק ליחידי סגולה בלבד, וכן, אלו ההולכים בשיטת הגרא ממעטים בלבד בלימוד הקבלה].

אין זה חידוש השיק לhog מסויים – דרישתו ותביעתו של הרח"ז ז"ל ללימוד פנימיות התורה מקובלת היא בכללhogי בניי, ספרדים, אשכנזים, יוצאי ליטא, יוצאי הונגרי, חסידי ליבאויטש וכו' – הרח"ז ז"ל הי מקובל אצלם! ולכן, כאשר יצטו ב"קול קורא" את דבריו של הרח"ז ז"ל אודות הצורך והנחהות בלימוד פנימיות התורה, ויעורו על קיום הדברים בפועל ממש – "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" (קדושין מ, טע.ב. ושג, וראה הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ה"ב-ג), הרי בודאי יתקבלו הדברים אצל כל החוגים.

בכל – תيقף ומיד לאחריו דורו של הגרא השתרלו כל גדולי ישראל לבטל את המצב של חילוקי זרים ופלגים ביהדות, ובפרט בדורו של אדרמור הצע' – כדיוע (ראה "התמים" חוברת א' ע' לח- לט) שהיו חסימ קרובים ביותר בין ר' חיים מולוזין וכן בדורות שלאח"ז (ראה ספר "נשייאי חב"ד ובני דרום) [אהיך תשלה"ב]

... ומוקנת הדברים היא – שיש להשתדל ביותר להפין את הרעיון של לימודי פנימיות התורה בכלל hogי בניי, וכל לראש – כאמור – ע"י פירסום "קול קורא" משני הרבנים הראשיים, ננ"ל.

הרבר ספריא:

השאלה היא – אם ישמעו לדברינו, והרי ידוע ש"כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך וכך" (במota סה. ב. וראה זהג פה, טע.ב. וראה שד"ח אסיפה דינים מע' ה"א ס"ב [תתקעט, ב. ואילך])

כך אדרמור שליט"א:

לשם מה לחשב בכיוון בלתי רצוי, חשבנות מצד "مراה שחורה" וכו' – הרי כל ישראל בחזקת כשרות (רמב"ם הל' קוזח"ז פ"ב ה"ב. וראה גם הל' יוסה"ת ספ"ג) ומדוע לחושש שלא ישמעו?! – בכל צרייכים לגשת לכל דבר מתרן שמחה ובטחון, ולא רק בטחון באלקין ישראל, אלא גם בטחון בעם ישראל! אפילו אם קריאה זו תפעל על יהודי אחד בלבד – כדי הדבר, שהרי אמרו חכמים במשנתם (סנהדרון הל' א) "כל המקימים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו קיים עולם מלא, ועאכו"כ שבודאי ולא כל ספק יהיו ובאים מישראל שישמעו לקריאה זו.

זאת ועוד: איתא בגמרא (שבת נה, א. וראה כת"ס חלק אה"ע סמ"ג) "אם לפניך גליו להם מי גליו"? הינו, שפלו כאשר גליו

בנוגע לאשכנזים – הרי הגרא, מגודלי האשכנזים, כותב בפירושו למשלי (עה"ט, י.ח. וראה שם ד, כב. ז. יב. וועוד) שמי שלא למד חכמת הנצר או אפשר שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו – הופיע תלמידו המובהק, ר' חיים מולוזין, את ספרו "נפש החיים" שבו כוח מספרי קבלה. וכמו כן ידוע שאחרים מהתלמידי הגרא עסקו גם בלימוד הקבלה [אבל נראה ההזירם הם את תלמידיהם שלימוד זה שיק ליחידי סגולה בלבד, וכן, אלו ההולכים בשיטת הגרא ממעטים בלבד בלימוד הקבלה].

[הרבר ספריא הזכיר עוד כמה מגודלי האשכנזים בליטא שעסקו בלמידה פנימיות התורה – בעל ה"לשם", וועוד].
ובנוגע לספרדים – מי לנו גדול מהרמ"ם שהיה ספרדי, שפסק פס"ד מפורש בהתחלה ספרו "יד החזקה", ספר של "הלכות" (כמו שהרמ"ם בקדומו לספרו יד החזקה – בסופו): "יסוד היסודות ועמוד החכמת לידע שיש שם מצוי ראשון כו'" – והרי ענין זה שירק ע"י לימוד פנימיות התורה. (ואה קונט' תורה החסידות פ"ג ע' 14 ובהערה 3 שם. קונט' לימוד החסידות פ"ג ע' 16 ואילך). אג"ק אדרמור מוהרץ ח"ב ס"ע

(תלה ואילך)

ונמצא, שהרמ"ם פוסק בפירושו שלימוד פנימיות התורה הוא "יסוד היסודות ועמוד החכמת" – דחכמת התורה ופישיטה שאין כונתו לחכמת סתם, כי אם ובעיקר לאמיתות ענין החכמה – חכמת התורה!

יבולים ללימוד את כל חלקי התורה כולה, וauf"כ, אם לא לומדים פנימיות התורה – איז חסר ח"ז יסוד היסודות ועמוד החכמת?

[הרבר אליהו הזכיר שישנם כו"כ פסקי דין ברמ"ם שהמקור להם – מדברי הזוהר, ולודוגמא – פס"ד הרמ"ם בהל' יבום וחיליצה (פ"ד ח"ז) שלآخر החיליצה "משלכת אותו לאرض", והמקור היחיד לזה הוא – בדברי הזוהר (ח"ג קפ. א. וכמ"ש בטור אה"ע סק"ט: לשון הרמ"ם כו' וחוילצת המנעל ומשלכת אותו לארכ"ע. ובבאיורי הגרא לש"ע שם סק"ט [סדר חיליצה בקצרה] ס"ק פב מציין ע"ז: הוא מנהג הקדמונים וכמ"ש בזוהר ריש חוקתכו), ואמר כ"ק אדרמור שליט"א שישנם מקומות רבים כיו"ב (בכל זה – ראה מקומות שננסנו בלקוש"ח ג"ג ע' 768 העירה 18. הקדמת הר' מנחים כשר ע"ה לספר מענה צפונות ע' יד). ובאמת – ספרו של הרמ"ם הוא "הלכות הלכות", כולל – גם העניים שכותב בספר המדע, ובתחלתו פוסק (נאמר) ש"יסוד היסודות ועמוד החכמת לידע שיש שם מצוי ראשון כו'", שהוו כללות הענין לדימוד פנימיות התורה.

ונמצא, שהלימוד דפנימיות התורה שיק לכל החוגים דבני, אין אשכנזים והן ספרדים, ובודאי תה' התעוורויות מיוחדת בדבר – כאשר שני הרבנים הראשיים, הרבר האשכנזי והרב הספרדי, יפרסמו "קול קורא", לעורר אודות החובה והנחהות ללימוד פנימיות התורה.

ועוד עניין זהה:

מדובר רבות על הצורך לבטל את המהיצות שבין ספרדים לאשכנזים וכו', ומכיון שככל העניים התחלתם

ומצוותי. ועי"ז – הנה לא זו בלבד שمبرטלים את העניות הבלתי-רצויים, אלא פועלם זאת באופן ד"כ המשלה גוי לא אשים עלייך (בשלוח טו, כו) מלכתהinitialה" (כפרשי"ע מה"פ – "לפי פשוטו").

ובענינו (בחבא להן ראה גם לקיש' ח"ע מה"ב. 237. ועוד. קונטרס מה"ח פ"ג. קונטרס הניל בנס"ו): **בדורות שלפנינו לא היו כל ה"מחלות"**

(בחולי הנפש) שנתחדשו בעקבות דמשיחא, ולכן, היה קיימת אפשרות לנחל אורח חיים יהודים גם ללא לימוד פנימיות התורה; אבל לאחרי שנתחדשו מחלות נספות שלא היו בדורות שלפנינו – בהכרח למצוא "תרופה חדשה". והתרופה היא – לימוד פנימיות התורה, ובפרט תורה החסידות שבה מבאים ענני אמונה השגחה פרטית וכו' וכו', באופן של שהחטא שלו יהיה – לימוד התורה בתשעה על הצורך בלימוד פנימיות התורה למורת החשש ד"מזהה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע"... והעיקר הוא – כאמור – שבודאי יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו, ויתחילו ללימוד פנימיות התורה.

ומי שאומר שאינו רוצה להשתמש ב"תרופה" זו מכיוון שלא השתמשו בה בדורות שלפנינו – הרי זה דומה לחולה שלא ירצה לשמו להוראת הרופא להשתמש בתרופה שהומצאה בדור האחרון, מכיוון שבדור הקודם לא ידעו אורות תרופה זו!... ביום נתבטלה גם ההגבלה שהיתה בדורות הראשונים בונגע ללימוד הקבלה לפני גיל ארבעים שנה (ש"ץ י"ד סוף ס"ז) בסופו. והוא מדרש שמואל לאבות טפ"ה. שעריו זהור לאבות שם. ניטזיו זהור ליה"א קפ"א, א (ג) וכ"כ בסידור בית יעקב (הרוי נמדין - הל' תית ס"ח) – ישנים כיום רבנים בני חי"שנה! מעולם "לא זכינו" לדור כזה שבדור צער בן חי"שנה יאמר שיש לו שכל כמו בן ארבעים, ולכן ראוי הוא להורות!... ועפ"ז – אין כל תמייה בכך שבטלת גם ההגבלה בונגע ללימוד פנימיות התורה. [וכאמור לעיל ס"ז] אם מישחו צערם, רבי דעלמא".

ובונגע לזרמי הלימוד – אין צורך לגרוע מזמן הלימוד דשא ענייני – התורה, ישנו מספק זמן ממש היום שבו לא עוסקים בלימוד התורה [פעם היי לומדים בישיבות 18-17 שנות בימה, אבל כיום נשנה המצב גם אצל ה"מתמידים"!], ואם ינצלו את הזמן הפניו ללימוד הקבלה – הנה ממש זמן קצר יוכל להיות "מקובלם"!...!

כ"ק אדמור"ר שליט"א:

בונגע למה שהזכיר מר אודות עולם הישיבות, הנה המצב בישיבות כיום הוא – שהולכת וגוברת התעניינות בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות. תלמידי ישיבות רבים ממתינים שיתנו להם "היתר" ללימוד פנימיות התורה – הם לא מחדים על ציוויל", כי אם על "היתר" בלבד. ובינתיים – לומדים הם בצענה, כדי שלא לחולל מהפכה נגד המשגיח והנהלת הישיבה!

וידעו לפני הקב"ה שלא קיבלו את המחאה, אין זה פוטר מחויב המכחאה – "לهم מי גלוין!" וכי שראוים במוחש, לדאכוננו, שישנם כו"כ עניים שרבענים עוררו אודותם, ובעוונותינו הרבים לא תוקנו הדברים, ואעפ"כ, לא נמנעים הרבענים לחזור ולעorder על הדברים פעם נוספת!

זוכרני מתוקפת הילדות שפגשתי את המלמד שלי לשבת וללמוד בתשעה באב, ולשaltı לפשר הדבר, הרי אין למדוד בת"ב כי אם דברים מסוימים כו? – השיב לי: הלוואי שזה יהיה החטא שלי! – "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, כ) ולכן, אם צריך להיות עניין של חטא, איזו מوطב שהחטא שלו יהיה – לימוד התורה בתשעה באב!... ועפ"ז בunningו: הלוואי שהחטא היחיד יהיה – ההוכחה על הצורך בלימוד פנימיות התורה למורת החשש ד"מזהה על אדם שלא לומר דבר שאין נשמע..." והעיקר הוא – כאמור – שבודאי יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו, ויתחילו ללימוד פנימיות התורה.

הרוב שפירא:

בוונתי בעיקר ל"עולם הישיבות" – עולם בפ"ע, מעגל בתוך מעגל, כיצד יתקבל הדבר בעולם הישיבות, ומה תהיה תגובתם של ראשי הישיבות.

בכל – לומדים בישיבות נגלה, ובנוגלה גופא – מסכתות מסוימות, וגם בהם מסכתות – לא מספקים לסייעם. וישנם רבנים שעושים רעש מודיע לא לומדים יותר בכמאות כו', ולכן, קשה לדעת מה תהיה תגובתם של ראשי הישיבות על קריאה זו.

כ"ק אדמור"ר שליט"א:

בודאי ידוע לכת"ר שלפנינו שני דורות היהת התנוגדות גדולות ביותר ללימוד ה"מוסר" בישיבות, בטענה של לימוד המוסר שיכן לנשים ועמי הארץ, ובשביל בני תורה הרי זה בבחינת "ביטול תורה", ואעפ"כ, בימיינו אלו נתקבל הדבר בכל הישיבות, וטעם הדבר – מכיוון שנוכחו לדעת עד כמה נחוץ ומכורח הדבר, וכך מובא בונגע ללימוד פנימיות התורה (ראה בכ"ז קונט' לימוד החסידות פ"ט).

הרוב שפירא:

אבן ראו בפועל בעת המהפכה ברוסיה, כאשר هي משבך נורא בכל הישיבות, שהיחידים שהחזיקו מעמד בכל הנסיניות הם – אלו למדו בישיבות חסידות שבם למדו מוסר חסידות, ענייני אמונה ודעות המחזיקים את האמונה.

כ"ק אדמור"ר שליט"א:

בסיום מסכת סוטה אמרו חז"ל שבסוף זמן הגלות "בכל يوم ויום מרובה קלתוו مثل חיירו". ולכאורה תמה: לשם מה הודיעו לנו חז"ל עניין זה – עניין שיכל להביא לידי "مراה שחורה" חי'ו?! אלא וראי כוונת חז"ל בזה היה – שכאשר רואים שינוי הוספה הצד לדעוו"ז, "בכל יום ויום מרובה כו' مثل חיירו", צרכיים להוסיף בעניני קדושה, תורה

"יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו'... עד ש"אפילו רב"י דעלמא זמיין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'."

בימינו אלו אין שום הగבולות בוגע ללימוד פנימיות התורה, - לפני כמה דורות הי' מחסור בספרי קבלה, והיו צרכים לחפש כתבי-יד כו', ועד כדי כך - שבדורות הקודמים היו צרכים לפתח קבר כדי להוציא שם כתבי יד בענייני פנימיות התורה!... (ראה שהג' להחיד'א ח'א מע' ח: אך אין בשערים הנדי [שםונה שערים להרוחן] מהדרוא בתרא כי מהרץ' צוה לגונזה בקרבו, ורבנן קדיש' אשר בדור ע"י יהודים הוציאו מקברם ברשותו ע"י שאלת חלום כו') אבל כיום, ישנים ריבוי ספרים הנדרפים, והם בהישג ידו של כאר'א, ולא יותר אלא ללמידה בהם בפועל.

הרבר אליהו:

בגונע להדפסת ספרים בענייני פנימיות התורה - הדפסנו את ספר "כרם שלמה", פירשו של אבי מורי ורבי על "ע"ז חיים", ובנתים יצאו לאור שש חלקים. בלי ספר זה - אמורים כמה וכמה - אי אפשר להכנס היום לتورת הקבלה. ספרים אלו נדפסו בכמות מצומצמת, מכיוון שהשבענו שלא ירבו הקונים. ולכן, חלק מהספרים כבר אוזלו מן השוק.

כ"ק אדמ"ר שליט"א:

ביום אפשר להזור ולהדפיס בדפוס צילום, במשך זמן מועט, באופןן ד"א חישנה".

הרבר אליהו:

עד שנחזרו ונדפסים - יבוא כבר משיח צדקנו!

ב"ק אדמ"ר שליט"א: יהיו רצון שישיו שני העניים במרה – הן ביאת משיח צדקנו, והן הדפסת הספרים, ואז – תרבה הדעה והחכמה כו' (ורמבם הל' תשובה פ"ב) מעוניין לדעת האם ישנו ביאור בספר הנ"ל אודות סיום וחותם הע"ח, שם מדובר בענייני גלות וקליפות כו' – לדלאורה, כיצד מתאים הדבר עם הכלל (ראה תוס' סוף נדה מבוכות לא. ועוד), שיש לסייע טוב.

הרבר אליהו:

החלק הסופי של הפירוש – לא הגיע לידינו, וככפי הנראה – נאבד חלק זה. [הנ"ל הבטיח לשולח לכ"ק אדמ"ר שליט"א] ספרים אלו, וכ"ק אדמ"ר שליט"א ביקש שישלח לו באופןן ד"א חישנה", והודה לו למפרען.

כ"ק אדמ"ר שליט"א:

לימוד פנימיות התורה בזמן זהה מהויה הכנה ללימוד פנימיות התורה לעתיד לבוא, כמובן ע"פ מארז"ל (פסחים נ. א. וש' נ) "אשר מי שבא לכאן ותלמודו בידו" (וכdogמת המבואר בביור מארוז' זה [לקוית שה"ש כב. ד. ובכ"מ] שע"י הלימוד שלמד בחמי הנגולות שבתורה (בעו"ז) זהה נעשה בחמי לבוש שבו וני' יכול להשיג פנימיות התורה (בג"ע). וע"פ המבואר בתניא דפלי"ז י"ל, שעד'ז הוא גם בוגע לתורתו של משה, שהכנה זהה הוא לימוד פנימיות התורה להוסיף בלימוד פנימיות התורה בשופי, וכדברי הזוהר דלעיל:

ישנם כאלה שהתעניניהם היא מפני שמחפשים דרך בעבודת ה' כו', וישנם כאלה שהתעניניהם נובעת מתחוק סקרנות גרידא: הם שמעו שהמשגיח מתנגד ללימוד הקבלה והחסידות, ובאים מבנים למה ומדוע! – פנימיות התורה נתגלתה ע"י רשבי', שגדלותו מודגשת בנגלה דתורה – כפי שאמר עליו רבי עקיבא רבו (ירושלמי סנהדרין פ"א ה"ב [ג. ב]): "דידי' שאני ובוראך מכירין לך", הם שמעו אודות גדולתו של הארי"ל, הרח"ז וכו', וידועים שגם המשגיח "מודה" בגודלם וכו', ولكن, אינם מבינים את יחסו של המשגיח ללימוד קבלה וחסידות. וענין זה גופא מעורר אצלם את הסקרנות לדעת מהו הלימודDKבלה וחסידות, כדי לדעת על מה מתנהל הוויכוח.

דרך אגב: עצם העובדה שבחרור-ישיבה רואה שקיים יחס שונה לב' חלקים בתורה – לימוד הנגלה הוא בפרהסיא, ללא כל מניעות והגבילות, ואדרבה: טופחים לא על שכמו, מעודדים אותם, נותנים פרסים וכו', ואילו כאשר רוצה ללימוד קבלה וחסידות, עליו לעשות זאת בחדרי-חדרים, בין השמשות, בשעה שאינה לא יום ולא לילה – הרי זה יכול לגרום ihnen אצלו עניין בלתי-רצוי, לבוא ולומר "משמעות זו נאה ומשמעות זו אינה נאה"

(עירובין סד, א) ח"ו!

ולהעיר: הלשון הוא "משמעות זו נאה וזו אינה נאה", ככלומר, בודאי מודה גם הוא שזו היא שמות אמיתית, חלק מ"תורת אמת" שניתנה למשה מסיני, אלא אומר שמשמעות זו "אינה נאה"!

ואין צורך להבהיר מה הן התוצאות העוללות לבוא לתוצאה מזה!

ולבן, כאשר יהיה "קול קורא" בוגע ללימוד פנימיות התורה שעליו יחתמו שני הרבנים הראשיים, הנה כאשר יבוא התלמיד ויראה למשגיח או לראש הישיבה "קול קורא" זה, שבו מצוטטים דבריו של הרח"ז ז"ל אודות הצורך והנהיכות ללימוד פנימיות התורה – סביר להניח שיתהנה יחסו של המשגיח או ראש הישיבה כלפי אותו בחור שרצו למדוד גם פנימיות התורה.

הרבר אליהו:

בקשר לדברי הרח"ז שהזכיר לעיל (ס"י) אודות הצורך למדוד פנימיות התורה – כותב הרבר החיד"א שמי שלומד קטע מזוהר ב"חק לישראל" – מתקן הוא מ"ש הרח"ז ז"ל אודות העונש למי שלא למד פנימיות התורה, וזה נקרא "תיקון" כו'. ואכן ישנים הרבה יהודים תלמידים קתועים מהזוהר ב"חק לישראל".

כ"ק אדמ"ר שליט"א:

בונתי לא לעניין של "תיקון" בלבד, כי אם בעיקר – להביא את הגאולה!... ואם הי' מספיק בלימוד קטע מסוים ב"חק לישראל" בלבד כדי להביא את הגאולה – hei בא משיח דקנו כבר בזמןו של החיד"א! ומכיון שעדרין לא בא בהכרה להוסיף בלימוד פנימיות התורה בשופי, וכדברי הזוהר דלעיל:

אדרא רבא

הרבי שפרא:

ע"פ מארז"ל (קהיר פ"א. וראה גם שם פ"ב, א) ש"תורה ש אדם לומד בעוה"ז הבל היא לפני תורתו של משיח" – נמצא, שלעתיד לבוא יצטרכו לכתוב ספרים אלו מחדש!

הרבי אליהו:

מפניו שענין זה (ימוד תורה של משיח) נפל ונגרם ע"י הלימוד בעוה"ז, הרי מוכנת גודל החשיבות שבדבר, ולכן, בודאי לא יתבטל דבר זה.

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

ח"ו לומר שהתורה ש אדם למד בעוה"ז תבטל לעתיד לבוא. הפיירוש דהבל הוא – בערך וביחס לתורתו של משיח.

וראה לדבר – איתא במדרש (שם פ"א, ב. מדרש תהילים צב, א. וראה ספ"ר הליקוטים-דא"ח צ"ץ ערך הבל (ביבלים ס"ה) בענין "ז' הבלים" שאמר קהילת", שהם "כנגד שבעהימי בראשית", שבהם נבראו העולם כולם, כולל – ארץ ישראל ובית המקדש כו'. וידוע גם גודל העילוי ד"הבל פיהם של תינוקות של בית רבן" – שלל זה מתקיים בעולם (שבת קויט, ב. וראה ספר הליקוטים שם ס"ח). ומזה מובן גם בענינו – שהענין ד"הבל היא לפני תורתו של משיח", אינו פוגע ח"ו בגודל חשיבות הדבר.

הרבי אליהו:

בנוגע להצעת כת"ר אודות "קול-קורא" – אולי כדאי שיחתמו על זה עוד כו"כ רבנים, הן מארץ ישראל והן מהווים לארץ.

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

דבר טוב ונכון, אבל – כМОבן – לא לדוחות את הדבר עד שייאספו את כל החתימות, כי חבל על הזמן שעובר בינתיהם! אם ימתינו עד שיחתמו כל הרבנים, או אפילו רובם – יבוא כבר משיח צדקנו, ואז יאבדו ח"ו את הזכות הגדולה לעורר את אהינו בניי עד לימוד פנימיות התורה.

בענין זה דרוש מישחו שיתנהג כ"נחשון בן עמנידב" (סוטה לו, א. מוכילתא עה'פ בשליח יד, כב. במדב"ר פ"ג, ז) ויקפוץ ויוצא ב"קול קורא". ובפרט כאשר בענין זה יהיה שני "נחשונים" – שני רבנים ראשיים, אשכנזי וספרדי, הרי בודאי שדעתם תתקבל אצל כל ישראל.

הרבי אליהו:

הסימנים שהוזכרו לעיל בקשר לביאת משיח צדקנו אמורים הם בוגר לגאולה באופןן ד"בעתה" (ושע"ט, כב, סנהדרון צח, א), אבל אנו מאמינים ומכוונים שהגאולה תהיה באופןן ד"אחסנה", ללא צורך בסימנים מיוחדים.

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

ודאי תהיה הגאולה באופןן ד"אחסנה" – הנני מסכים לכך במאה אחוזו!... אבל אין זה שיקן לתוכן המדבר לעיל,

כלומר, אין לעכב את ה"קול קורא" עד שמשיח צדקנו יבוא "עם ענני שמיא" (דניאל ז, יג. סנהדרון שם) !

אדרא רב"ד והזוהר

הרבי אליהו:

ברור, בודאי צרכיים אנו לעשות את כל התליי בנו כדי להביא את הגאולה, כולל – הפעולה בענין הנ"ל, אלא שביחד עם זה צרכיים אנו להאמין ולקוטות ממשיח צדקנו יבוא באופןן ד"אחסנה", גם ללא סימנים מיוחדים כו' (ראה כתתי ופלתי י"ד סק"י

סוף בית הספק, ועוד)

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

באמור – מסכימים הני לך במאה אחוזו! הלוואי יסבירו הרבניים הראשים להצעתי (בדבר ה"קול קורא") כפי שהני מסכימים להצעת כת"ר ממשיח צדקנו יבוא באופןן ד"אחסנה"!...

הרבניים הראשיים:

בודאי מסכימים אנו להצעת כת"ר בענין ה"קול קורא"!

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

בונתי לא רק להסכמה בלבד, כי אם בנוגע לפועל ממש – כשם שהני מסכימים ממשיח צדקנו יבוא באופןן ד"אחסנה" בפועל ממש!

הרבי שפרא:

אני מקווה ששיחתנו יצא משהו בנוגע למעשה בפועל.

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

אין כוונתי למשהו, כי אם לעניין שלם, עניין שיכולים לברך עליו לא רק "ברכה ראשונה" (שהיא גם על "משהו"), אלא גם "ברכה אחרונה" – על דבר שיש בו שיעור דוקא (רמב"ם הל' ברכות פ"א ה"ב, פ"ג הי"ב. טוש"ע אורח ר"ס ר' שם סוף [בנוגע לברכת המזון]. ובשו"ע אדרה"ז שם ס"ב כתוב: ודין צירוף לכדיית יתבאר בסימן ר'י. אבל בסוס' ר'ז הוסיף המדרשים: הסימנים החמורים (ר'ח-ר'יא) לא נדפסו בתוך השו"ע מעולם וכל מבקשים ימצאים בתחום סדר ברכות הנחנן מהרב המחבר צלה"ה. סדר ברכות"ע לאדרה"ז ר'פ"ח).

הרבי אליהו:

הת"ז (אורח שם סק"א. אבל במג"א שם סק"צ סק"ד פס' דאפיקו על יין שרף בענין סק"ב בשם בית יעקב סנ"ג. וא"ר או"ח שם סק"ו. וכ"כ בבא"ט סר"י סק"ב כישעור, שלא כתה"ז. וכ"ה גם דעת אדרה"ז בסדר ברכות"ע שם. וכ"כ באבא"ט סר"י משקה חריף מברכים ברכחה אחרונה גם בפחות משיעור.

כ"ק אדרמ"ר שליט"א:

לדבר חריף יש תכונה מיוחדת – שהוא פועל ונרגש בכל המאכל, ولكن איינו בטל [ע"ד ובודגת דבר המעד, בר"י, חתיכה הראוי להתכבד (אה אנציק' תלמודים בערכם. וש"ג) וכיו"ב]. וכן, אם לימוד ה"משהו" דפנימיות התורה יהיה באופןן שהדבר יחי" נרגש בכללות ההנאה במשך כל היום – איז אסתפק גם ב"משהו"!... אבל – כאמור – "משהו" זה צריך להיות חריף, דבר המעד, וחתיכה הראואה להתכבד – לא בהצנעlect!

מובן ופshoot שאין הכוונה בכלל הנ"ל לאמירת "מוסר" – שהרי חסיד הני ולא "מוסר/ניך".

הרבי שפרא:

גם אנו זוקקים לשמיית מוסר, זה מביא תועלת גדולה, קבלתי תועלת גדולה משיחתנו זו.

אבל ממשיק שם: ושמעתינו מהמקובל כי כמההר"ר שלום שרעבי זלה"ה שהי' מפקפק על מה שנגנו לקרות בכתיב הניסות סמור ליום תהילים, והיה אומר שאולי אין תהילים בכלל אזהרת הרוב, ואין לו ואו רופיא בידו. ונתפשט מנהג זה בכל ארץ ישראל שיש חבורות לזהה. ומסיים החיד"א: והמקובל נמנעו מלקרות תהילים בחול כל שלא האיר היום, וא"כ, יתכן שהתחילה לומר תהילים לאחרי חצות הלילה, ועוד ועicker: לפניו מתן תורה לא היה הגבלה זו שלא לומר תהילים בלילה [משא"כ בזמן של משה רבינו, בזמן מ"ת – כפי שמצוינו במדרשו (תחומו תשא לג' ילו"ש תשא רמז תון; מודרש תהילים עה"פ יט. ג. ילו"ש עה"פ רמז תרגע) בנוגע למשה ששבשה שהיה הקב"ה מלמדו מקרה היה יודע שהוא יומם].

הרבר אליהו:

בנוגע לפירוש המדרש שיעקב אבינו הי' אומר "כל ספר תהילים" בלילה – שמעתי פעם פירוש, שהו ע"ד אמרת תהילים בלילה ע"י דוד המלך, מכיוון שאצל דוד המלך לא הי' זה בגדר של "תהלים" (חלק מתנ"ך - מקרה), כי אם בגדר של שירות ותשבחות, וכמו כן אפשר לומר בנוגע ליעקב אבינו.

כ"ק אדמורי שליט"א:

בנוגע לרמז דליימוד פנימיות התורה בפרשנתנו – הרי זה מרמז בהתחלת הפרשה, "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה": "באר שבע" קאי על דרגות נעלות ביותר (ראה זו הרא ריש פרשנתנו. אואה"ת ריש פרשנתנו. ועוד. ספר הליקוטים-דא"ח צ"ץ ערך יעקב ס"ח [ע"נ תתקופב ואילך]), וכאשר יוצאים מ"באר שבע" ל"חרון", היינו, שמוציאים ומגלים את העניינים המכני נעלמים דפנימיות התורה ("באר שבע") למטה מטה, "חרונה" – ע"יז בונים בית בישראל!

הרבר אליהו:

עד עכשיו דבר אודות פנימיות התורה, ועכשיו רוצים אנו ברכה על נגלת תורה – "שלא נכשל בדבר הלכה", שעיל זה דורשת ברכה מיוחדת.

כ"ק אדמורי שליט"א:

הא בהא תלייא, כאשר לומדים פנימיות התורה, אז בטוחים שיצליחו לכזין לאmittataה של תורה בנטלה דתורה, הэн "יורה יורה" והן "ידיין ידיין", כפי שהוזכר לעיל (ס"ח מפירוש הגרא"א).

ידוע שבבעל הפלם צ"ל עשרים שנה לפניו ררבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כל יישראלי, שחייב גדול מכל ישראלי ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמב"ל הידועים שרך למועד הזוהר הקדוש להציג את הגזרות הרעות רח"ל. על כן העצה היא, שככל אדמורי רב וראש ישיבה אמר, שככל יהודי צוריה למד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקהלוי אחר קר פרצה מלכחה גדולה ונחרגו 6 מליון יהודים, בעת אני שואל את אותה השאלת שמקשה הגمرا במשפט נתבת לנו מי הרג אותם? ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מدت הדיון לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשענו אלו מאלゴ. אמר לו, הלו צדיקים גמורים והלו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבונו של עולם היה בידם למחות ולא מחה, ואין כאן מקום להאריך.

כ"ק אדמורי שליט"א:

ח"ז, כאשר רוצים לומר מוסר למשהו – צריכים לכלת אליו, ולא להיפך – מכבדים אותו בביקור כדי שאומר "מוסר" – ח"ז!

אלֹא הכוונה היא לגלות שכת"ר ידעו שיש בידם הרשות והיכולת, הציוני והנתינת-כח לעורר את כל בני לעניין חדש, כולל – לעסוק בלימוד פנימיות התורה.

וענין זה הוא בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדר" (ראה בהנסמן בלאקו"ש חי"ט ע' 252): הכל יודעים מ"ש בהקדמת הרח"ז ז"ל אודות הצורך והנחיות דליימוד פנימיות התורה, הכל יודעים מ"ש הגרא"א בפירושו למשליiscal רב בישראל חייב ללימוד פנימיות התורה כדי שייהי בטוח שיכוין לאmittataה של תורה, ואעפ"כ, עד עתה לא יצאו ב"קול-קורא" לעורר אודות לימוד פנימיות התורה. ולכן, יציאתם של שני הרבנים הראשונים בקול-קורא כזה, תהי' בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדר", עניין של חדש.

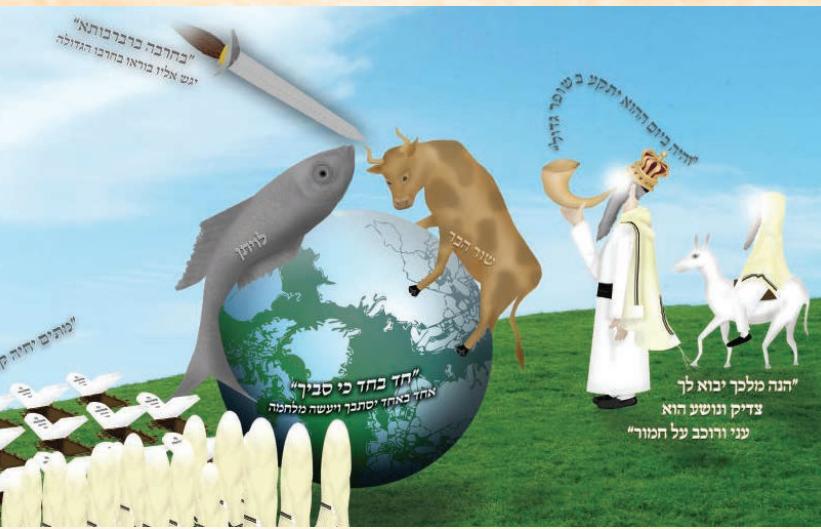
הרבר אליהו:

עה"פ בפרשנתנו (כח, יא) "וישכב במקום ההוא" איתא במדרשו (ב"ר פס"ח יא. וראה גם שם פנ"ז, יא) "כאן שכבה, אבל כל כי' שנה שעמד בביתו של בן לא שכב (כדי כתיב [בפרשנתינו לא, מ] יותר שני מעניין" – פ"ת לב"ד שם [פס"ח]. וראה גם מתכ"כ לב"ד פע"ד שם), ומה hei' אומר (בלילה, כיון שלא שכב, ואמרין במסכת אבות [פ"ג מ"ד] הינו בו לילה ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו - מותכ' לביר שם) – **כל ספר תהילים**. ושאליהם על זה: הרי לדעת הארי"ל (בפערע"ח שער הנגנת הלימוד כתוב: ובלילה לא תקרא מקרה. וכ"ה גם בסידור הארי זיל [להרש"ש] סדר הלימוד באש��ת. כוונת הלימוד [ליל ששי]. ק"ש שעיל המטה. שוו' הארי"ל תוספת שבת ס"א שם ס"ז. וראה בהערה הבאה) (ועוד) אין לומר תהילים בלילה? – ואיתא בספרים שבלילה למד יעקב אבינו קבלה.

כ"ק אדמורי שליט"א:

לאחרי חצות הלילה – מותר לומר תהילים לכל הדעות, בשווי'ת חיים שאל (להחיד"א ח"ב ס"כ), הובא בהගות מורה כהן לש"ע הארי"ל – ירושלים תשכ"א) שם ס"ז אות טו כתוב, והרב הארי"ז צ"ל הזהיר שלא יקרו מקרה בלילה. וההולכים אחרי ההדרי"ם מנוגי הארי"ז צ"ל אין קורין אפי' אחר חצות מקרה, וזה פשוט.

יותר מאשר אלף שיעורים בזוהר הקדוש, תענוג גן עדן בעולם הזה

שמעו ותחי נפשכם, השיעורים מוכנים ומסודרים,
וככל החפץ להיות מן המאירים, יבוא ויטול לרבים
להשמע, זכויות אדירות להשמע, ובזכות התנה
הקדוש האלקי רבינו שמעון בר יוחאי ע"ה יזכה כל
עם לביית הגואל בב"א.

להזמנת דיסקים: 054-4577956

טל: 0527-651911

**לשמעת כל ספרי הזוהר הקדוש בשפת
לשון הקודש ב- 277 דיסקים - 1500
שעות של תענוג רוחני בטול:**

054-4577956

סגולת הרשכ"י:

- פידיוں נפש האמיתי, הגadol ביותר
 - בעולם שיציל נפער (ללא כספ').
 - אמרור במשך שבעה ימים ברציפות
 - את דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה).
 - תנו וחלק לעוד 3 אנשים את דף
האידרא, וכן הלאה,

**כך תוווצר שרשרת מגן, של הרשbab"י לכל עם
ישראל שאין שם כח ומקטרג בעולם שיכול
לפוגם בה כולם מוגנים בתיבת נוח של
הרשב"י: - הוזהר קדוש**

חַשְׁיָפָה

מלוחמת העולם השניה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכל נגדו, כבר עומד הוא בשער איי, הלבבות הולמים, כלם חרדים מושעומד לקרות, מפחדים מפחדם מפחדתו להשמיד להרג ולראב את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה ליב אשlag צ"ל יושב בחרו, גלמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבהיר ומברר את הזרה הרקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמואן בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזרה הקדוש נצא מן הגלות, לנו תרגם את הזרה הקדוש ללשונו הקדוש, כדי שכל יהודי, גם פשוטי העם, יוכל ללמד ולהבין את הזרה הקדוש.

לאחר יגעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזרק הדוש לדפוס. באותו הזמן נתקבשו תושבי ארץ

ישראלי שהמלחמה הסתימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצלחה, והוא לא בbesch את הארץ ישראלי. אותו הספר התרחש כאן בארץ הקדש במקורה שנייה בשנות תשס"ט. מלחמה בדורם, החמאם משגור טילי קסאמ, מנפה לירט את הטילים למרפץ הארץ, ובעיקר לבית שמש, הנה לפניהם כותרת הפקבה שהתקפרסמה בעתו "חדש" בית שמש. הפלא ופלא המכון "מפעל זהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באופןה תקופה על הוצאה זהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס יב הכריכים של זהר המחלקים ליב חדש השנה. באותו היום הסתימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היה נסני ונעים ומעל לדרכו הPLAIN, מי יודיע אם לא זכות זהר הקודש היא שעמדו לנו, והדברים מדברים بعد עצם...

רבי שנייאור זלמן מלאידי - האדמו"ר הצען "בעל התניא"

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הצען נבג"מ סגולה למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכיהם וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אעפ"י דלא ידע Mai Kamar, ולכן כיוון שגם דברים אלו אינם צרייכים כוננה, ולכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות.

(ס' מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמור"ז חב"ד, ע' תכ"ו).

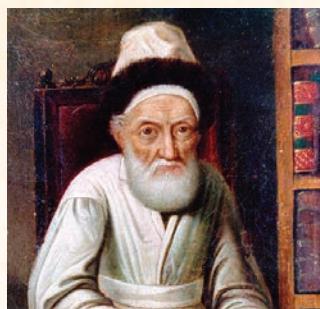
מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזוהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת לויה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה. (רבי שנייאור זלמן מלאידי, אדמו"ר הצען - בעל התניא, מאמרי האדמו"ר הצען הקצרים דף תקל"א) לימוד בזוהר הקדוש מסיר טemptation הלב (מאה שעריהם לבעל התניא). **הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה** (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללותו, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

יג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא **עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארץ, שמאייר במקום החושך שהוא חכמה אמת.** (ליקוטי תורה פ" תבואה)

"צמח צדק" - האדמו"ר השלישי בשולשלת חב"ד

חבר גם את הספר "ביבורי הזוהר" - והוא ביאור מאמרי הזוהר

הרבי "צמח צדק" אמר פעמי' ביחסות: **לימוד הזוהר מרומם את הנפש.** לימוד המדרש מעורר את הלב ואמיירת תהלים ב בכוי ודמעות "שוטפת את הכל". - טז בטבת (ספר חגי ומועד ישראל שע"י ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנער כרך ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

האדמו"ר מליבאוויטש - האדמו"ר האחרון בשולשלת חב"ד

הוראותיו האחרונות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לכינוי הילדים, לימוד הזוהר וכו' מוכחים לעלה מכל צל של ספק, על גודל השעה בה אנו נמצאים, ולכן דוקא ברגעים גדולים אלו, מוטלת החובה של כולנו - לא יוצא מהכלל להתגיים במרקץ למוצעו ה'ך, של כ"ק אדמו"ר שליט"א ... (עלון כפר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דבר המערכת)

תעשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתך שניני סובר ומצווה לכלם שילמדו ויהגו בספר הזוהר

אחכה לו בכל יום שיבוא - מי שלומד זוהר מחה ורוצה באמת את המשיח - כי הוא פועל כל רגע לביאת המשיח

הרמב"ם בפרק י"א מהלכות מלכים הלכה א' כתוב: "המלך המשיח... וכל מי שאינו מאמין זהה, או מי שאינו מחה לביאתו, לא בשאר הנביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה ורבינו", הנה כי יסוד האמונה בביאת המשיח הוא להאמין בבוואר וצפות לביאתו.

מי היה יכול להציל את עם ישראל ממלחמת עולם השניה? מה הגימטריה שלו?

**רבי - יהודה = 30 לייב = 52 בן = 52 שמחה = 353 הלוי = 51
להוסיף מילים ואותיות 24 סך הכל 562
היטלר = גרמניה = 562 שר ס"א עם הכל כולל 562**

**על ידי שנעשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, שילמדו ויהגו בספר הזוהר,
נזכה לקבל פניו משיח צדקנו הבא בקרוב ממש**